

Hizb ut-Tahrir – Skandinavien

Pressmeddelande Köpenhamn, 25 Sha'ban 1432 e.H. / 26 juli 2011 e.Kr.

Oslo-tragedin ropar på självrannsakan

Oslo-tragedin lämnar oss alla med stor förfäran. Bilderna av de oskyldiga offren för bombangreppet i Oslo centrum och den efterföljande massakern på ön Utøya var utan tvivel fasansfulla. För många människor blev överraskningen större när gärningsmannen visade sig vara en norrman med band till borgerliga krafter. Gärningsmannen, som är Israel-sympatisör och tidigare medlem i Fremskrittspartiet, motiverade sina efterföljande brottsliga handlingar med önskemålet att rädda Norge och Västeuropa från muslimskt och kulturmarxistiskt inflytande och övertagande. Debatten om tragedin tog så småningom en oväntad vändning och utlöste berättigade krav på självrannsakan från flera debattörer. I samband med detta tycker vi att det är väsentligt att påpeka följande:

- Förundran över att gärningsmannen inte var muslim var tydlig i medierna och bland experterna, trots att statistiken från Europol visar att endast 6 av de 1890 planerade eller genomförda "terroraktiviteterna" i EU från 2006 till 2009, kunde knytas till muslimer! Enligt FBI:s officiella register blev endast 6 % av "terrorangreppen" på amerikansk mark mellan 1980 och 2005 genomförda av muslimer. Trots dessa fakta fokuserar medier, debattörer, experter och i synnerhet politiker och säkerhetsinstitutioner ensidigt på s.k. "islamisk terror". Därför är huvuddelen av krafterna i de västerländska länderna, inklusive säkerhetsinstitutionerna, sysselsatta med ett överdimensionerat hot eller en politiskt konstruerad illusion om att muslimernas närvaro i väst utgör ett säkerhetshot! Det faktiska hotet från högerextremism har däremot inte stått särskilt högt på den politiska dagorndningen, trots tendenserna till ökande hatbrott från denna miljö och de klara förvarningarna om en farlig utveckling, som vi bl.a. nyligen bevittnade i Malmö-skytten! Detta missförhållande kan med rätta tillskrivas politiska intressen. Ett seriöst fokus på hotet från högerextremism kan nämligen leda till ansvarsutkrävande från politikerna för detta fenomen, med tanke på dess klara koppling till politikernas retorik och dagordning, inklusive det s.k. terrorkriget och den främlingsfientliga integrationspolitiken.

- Oslo-tragedin har nu utlöst berättigade förebråelser av de högernationalistiska krafterna för deras främlingsfientliga och demagogiska retoriken, som främjar islamofobin och högerextremism. Men kan man negligera det faktum att dessa krafter är en produkt av sin samtid? Kan vi ignorera det faktum att dessa krafter ofta har utgjort väsentliga instrument under "terrorkriget"? De har bidragit till legitimeringen av den främlingsfientliga migrationspolitiken och "terrorkriget". Sedan 11 september 2001 har flera etablerade partier i västvärlden samarbetat med högernationalistiska krafter och till och med har säkrat sig stöd i parlamentet genom sådana krafter. De högernationalistiska partierna har därför marknadsförts av etablerade politiska krafter och medier, och deras retorik blev legitimerad juridiskt och även moraliskt. Med det xenofobiska klimatet och islamofobin, som det s.k. terrorkriget åstadkom, skapades grogrunden för såväl högernationalisters som högerextremisters framgång i väst. En framgång som har sporrat även vänstreorienterade politiker till att imitera högerflygelns demagogiska retorik föt att nå ut till väljarna. Orsakerna till

högerextremisters framgång kan således inte reduceras till de högernationalistiska krafternas retorik, i synnerhet när flera etablerade politiska krafter, mainstream-opinionsbildare och medier delar samma visioner och åsikter samt använder samma demagogiska retorik.

- Kraven på självrannsakan efter Oslo-tragedin driver nu några mot förtvivlade försök till att tvätta händerna rena eller frikänna de opinionsbildare, medier och i synnerhet politiska krafter som utgör en ideologisk inspirationskälla för gärningsmannen bakom Oslo-tragedin, eftersom de dels framställer muslimernas närvaro i väst som ett säkerhetshot, dels ofta framställer sina motståndare som landsfärrädare. De förtvivlade försöken tar utryck i bl.a. att reducera tragedin till en otillräknelig psykopats verk och att deklarera att andra inte kan förebrås for en enskild mans ogärningar... Anmärkningsvärt är att kören bakom dessa förtvivlade försök omfattar personer som annars inte tvekar att förebrå hela den islamiska världen och själva Islam för enskilda personers övergrepp på civila. Det är i sanning hög tid till självkritik och självrannsakan!

- 11 september 2001 legitimerade det s.k. terrorkriget med militära offensiver mot flera muslimska länder samt en kulturell offensiv mot Islam där hån, spott och demonisering ersatte saklig kritik och anständig debatt. 22 juli 2011 visar med all tydlighet de fatala konsekvenserna av terrorkriget, som har skapat polariserade och xenofobiska samhällen. När 11 september oberättigat och oproportionerligt kunde legitimera ett krig mot flera muslimska länder och en offensiv mot den islamiska kulturen, så kan 22 juli med rätta och konsekvent legitimera en uppgörelse med de islamofobiska gaphalsarnas retorik och de ansvarslösa politikernas polariserande dagordning!

- Vi hoppas innerligt att den pågående självrannsakan leder till ett erkännande av att en anständig debatton är nödvändig för att främja en god samverkan mellan alla grupper över övertygelsegränserna; att ett erkännande av människors rätt till att ha olika värderingar och övertygelser; och inte minst att ett erkännande av att demoniseringen av Islam i namnet av yttrandefriheten och de pågående militära och kulturella offensiverna mot muslimerna bidrar till det xenofobiska klimatet. Erkännandet av dessa fakta är avgörande för att kunna återskapa toleranta samhällen och motstå hotet från högerextremism. Norrmännen betalar nu priset för en feg och misslyckad politik. Alla förnuftiga människor bör samarbeta för att föändra den politiken innan den kräver fler offer!

Chadi Freigeh
Medierepresentant för Hizb ut-Tahrir – Skandinavien
Email: Chadi@hizb-ut-tahrir.dk